

Nu trageți în organist!

Dacă sînteți la teatru și „zorile trandafirii” ce scaldă chipurile fericite ale lui Romeo și Julietei se prefac misterios și brusc în noapte adîncă, dacă, tot la teatru, un erou pătrunde într-o încăpere abia luminată, răsucește comutatorul și, în loc să facă lumină, se produce beznă, dacă finalul apoteotic al unei tragedii optimiste se consumă pe neașteptate în lumina pîlpîitoare cît a unui lămpăș, sau dacă miezul nopții e fulgerat neverosimil de un răsărit precoce, nu trageți în organist!

El face tot ce poate. Tot ce omenește și profesional se poate. De vină e aparatul acela complicat, de neînțeles pentru profani, pulsul teatrului, orga de lumină, acest reostat subtil, la care cîțiva electricieni preafericiți cîntă simfonii de lumină, iar alții se chinuie ca la galere. Organistul, acest electrician-artist are două șanse: să șadă la pupitrul unei orgi tiristorate și să se joace de-a Dumnezeu (...și lumină se făcu !): sau, dimpotrivă, să-și cheltuiască întreaga energie creatoare pentru a pune în mișcare scripștii scriștitori ai unei orgi de pe vremea faetonului, cu rezultate, vorba ăluia, zgribulite. A doua șansă, (dacă e șansă !) o au destui în teatre, pentru că deși multe teatre au instalații electrice moderne, altele storc ultimul strop

de vlagă din utilaje muribunde.

Privită în față, asta-i situația. Ce-i de făcut ? E de făcut orgi, asta-i singurul răspuns. E de pus mîntea și mîna și de făcut orgi, fiindcă altfel nu se poate. Nu se mai poate.

Rațiuni gospodărești au dus la concluzia înțeleaptă, cumpătată, că nu e cazul pentru fiecare nevoie să băgăm mîna în buzunarul cu valută. N-ar fi nici firesc, nici inteligent, nici economic, nici practic, ca o țară care realizează (și exportă) sonde de foraj, locomotive electrice, tractoare, electroaparataj de mare finețe și calculatoare din generația a treia, să importe un instrument de lucru pe care oamenii acestei țări îl pot produce singuri. Și încă, cine știe dacă nu la un nivel superior, competitiv. Vorba e, cine să le facă ? Vorba asta, pusă de-a curmezișul, e a scepticului, a insului fără inițiativă și fără decizie. Vorba asta sună așa: cine să le proiecteze ?

Cine să le proiecteze ? Întrebați-i pe inginerii Pădureț, Geoargiu, Constantin, Codreanu și Petrovici. Au proiectele în cap, schemele pe hîrtie și soluțiile în buzunar.

Cine să realizeze prototipul, cine să-l testeze ? Răspunsul nu-l dau eu, răspunsul îl transmit doar, pentru că le aparține tot inimșilor

ingineri mai sus pomeniți: prototipul poate fi realizat și testat în laboratoarele generos utilate ale Institutului Politehnic, de către studenții înșiși, în acțiunea, consolidată acum, de îmbinare a practicii cu necesitățile producției. Odată omologat prototipul, cine să producă cele vreo două duzini de orgi fixe și alte vreo două duzini portabile, deocamdată necesare ? I. S. „Decorativa” (Întreprindere limitativ numită așa, pentru că produce mult mai multe decît îi spune numele, printre care și destule utilaje de care beneficiază teatrele.)

Cine să preia și să conducă pînă la finalizare „Acțiunea Orga” ? Sugestie: OISTT — secțiunea română, președinte Liviu Ciulea, secretar Tr. Nițescu.

P.S. Cuvinte rare (după micul dicționar enciclopedic)

Reostat : aparat a cărui rezistență este reglabilă fără demontarea conexiunilor. Este utilizat la reglarea intensității curentului electric din circuite.

Tiristor : dispozitiv semiconductor funcționînd ca o diodă semiconductoră de electrod de comandă.

OISTT : Organizația internațională a scenografilor și tehnicienilor din teatre.

Inițiativă (în domeniul optimei autoutilări tehnice a teatrelor) completați dumneavoastră !